

Romarbrevet Kapitel 7. Övers och komm: Bo Giertz

Romarbrevet Kapitel 7 Vi har dött bort också från lagen (Rom 7:1–6)

Översättning

Ni vet säkert, bröder — jag talar ju till dem som känner lagen att lagen bara kan befalla över en människa så länge hon lever. En gift kvinna är ju enligt lag bunden vid maken om han lever. Men om mannen dör, blir hon löst från den lag som band henne vid hennes make. Om hon medan han lever överlämnar sig åt en annan, får hon heta äktenskapsbryterska. Men om mannen dör, är hon fri från lagen, så att hon inte är någon äktenskapsbryterska, om hon överlämnar sig åt en annan. På samma sätt med er, mina bröder: också ni har blivit dödade bort ifrån lagen, genom att inlemmas i Kristi kropp, för att överlämnas åt en annan — åt honom som blev uppväckt från de döda. På det viset skulle vi bära frukt åt Gud. Ty så länge vi följde vår fördärvade lag var de syndiga begär, som lagen väckte, verksamma i våra lemmar så att vi bar frukt åt döden. Men nu har vi blivit lösta från lagen genom att dö bort från det som höll oss fångna, så att vi kan tjäna i Anden på ett alldeles nytt sätt, inte på det gamla viset enligt lagboken.

Kommentar

Det genomgripande som sker, när man inlemmas i Kristus, är inte bara detta, att man dör bort från synden för att leva för Gud. Man dör också bort från lagen. Även detta sker genom att dö med Kristus i dopet. Den döden har samma verkan som den fysiska döden, säger Paulus. Lagen upphör att gälla när döden kommer emellan. Lagen binder hustrun vid sin man. Men döden gör slut på det bandet: lagen har inte längre någonting att säga. På samma sätt är det med er, säger Paulus. Och hans ord visar tydligt, att han här ser en parallell till det han skildrade i förra kapitlet. Där talade han om hur vi dog bort från synden. Här gäller det lagen. Han använder ett ännu starkare ord och säger att vi ”blev dödade bort från lagen”. Det skedde ”genom Kristi kropp”. Paulus menar: genom att Kristus bar våra synder och dog för dem på korset och genom att vi i dopet blev inlemmade i honom. Vi blev lemmar på den kropp som dött för oss. Därför har vi här översatt hans tankegång med orden ”genom att inlemmas i Kristi kropp”. När Paulus fortsätter ”för att ni skulle överlämnas åt en annan”, så är det åter samma tanke som i föregående kapitel: vi dör bort från det gamla för att tillhöra Gud och tjäna honom. Där hette det att vi skulle växa samman med Kristus genom en lika uppståndelse. Här heter det att vi överlämnas åt honom som uppstått från de döda, för att vi nu skall kunna ”bära frukt åt Gud”. Det betyder att vårt liv äntligen skall kunna börja gestaltas och ge resultat så som Gud menat. Det är alltså tydligt att Paulus menar, att lagen inte leder till det resultatet. Här är inte fråga om att följa lagen med ny iver och bättre framgång, utan om ett alldeles nytt sätt att leva. Förut följde vi vår fördärvade lag (Paulus säger ”köttet”) och vi ”bar frukt åt döden”. Lagen gjorde bara saken värre. Men nu gäller inte lagen längre, eftersom vi dött. Den kan inte längre konstatera att vi för våra synders skull är skyldiga till döden. Den avgör inte längre om vi får vara Guds barn eller inte. Nu är vi lemmar i Kristus och lever ett alldeles nytt liv. Paulus använder uttrycket ”tjäna i Andens nyhet”. Det är en parallell till motsvarande uttryck i föregående kapitel (6:4), där det heter att vi ”vandrar i livets nyhet”. I båda fallen menas ett alldeles nytt sätt att leva, där den drivande kraften är livet från Kristus och den Helige Ande. Motsatsen till denna ”nyhet” uttrycker Paulus med två ord, som ordagrant betyder ”bokstavens gammalhet”. Han menar det gamla sättet att leva, som präglades av ”bokstaven”. Och därmed menar Paulus lagens krav på punktlig efterlevnad som ett villkor för frälsningen. Han menar den vanliga moralistiska uppfattningen, att Bibeln innehåller en lagbok med alla de paragrafer som anger villkoren för saligheten. Man missförstår honom alldeles, om man tror att han menar lagens bokstavliga betydelse, så att det nya sättet att leva skulle vara ett ”friare” sätt att förstå lagens bestämmelser, medan man alltjämt låter dem vara vägvisare till Gud. Kristus har inte mildrat lagen, så att det blir lättare att komma till Gud på lagens väg. Han har öppnat en helt ny väg för oss.

Synden blir värre genom lagen (Rom 7:7–13)

Översättning

Vad skall vi nu säga? Är lagen synd? På inget vis! Men synden hade jag inte lärt känna, om inte lagen varit. Jag skulle aldrig ha förstått, vad begärelse är, om inte lagen hade sagt: ”Du skall icke ha begärelse.” Men synden fick sitt tillfälle genom budordet och väckte alla slags begärelser till liv inom mig. Ty utan lag är synden död. En gång var jag utan lag, och då hade jag liv. Men så kom budordet. Synden levde upp, och jag dog. Det visade sig, att budordet som skulle ge mig liv, det blev mig till död. Genom budordet fick synden tillfälle att förleda mig, och så dräpte den mig med lagens hjälp. Alltså är lagen helig och budordet är heligt och rätt och gott. Har då det som är gott dragit döden över mig? Inte alls! Utan synden gjorde det, för att den skulle avslöjas som synd, just genom att dra döden över mig genom det som var gott. Genom budordet skulle synden bli syndig utan gräns.

Kommentar

Om lagen alltså är något vi måste befrias ifrån, så låter det nästan som om lagen vore något ont. Men den tanken avvisar Paulus bestämt. Lagen är god. Den uttrycker ju Guds vilja. Men när den möter oss fallna människor kan den inte hjälpa oss. Den gör tvärtom saken värre. Den visar oss att synden sitter mycket djupare än vi anade. Den säger att vi inte ens skall ha begärelse till det onda. Men det är just det vi har. Och när vi på allvar börjar kämpa mot alla slags begärelser för att göra slut på dem med lagens hjälp, då lever de bara upp. Resultatet blir döden. Vi står under en dödsdom. Vi finner att vi inte har det liv, vi borde ha för att vara Guds barn. Och vi kan inte skaffa oss det. Det är hopplöst. Och allt detta beror på synden. Just när den möter lagen blir det uppenbart, hur ond och fördärvbringande den verkligen är.

Paulus säger här ”jag” och den enklaste förklaringen är att han talar av egen erfarenhet. Det är som sträng farisén han har upplevt detta. Som barn upp till tolv års ålder hade han inte varit skyldig att hålla lagen. Kanske han senare i några år levat i tron att det var nog med den yttre lydningen. Men när han fördjupade sig i lagen och satte in all sin kraft på att förverkliga den, så helt att han inte heller skulle ha begärelse till det onda, då upptäckte han att den inte gjorde honom helig, ren och god utan tvärtom drog fram hans onda begärelser och dömde honom till döden.

Den inneboende synden (Rom 7:14–25)

Översättning

Vi vet ju att lagen är andlig, men jag är köttslig till min natur, såld åt synden. Jag kan inte fatta, att jag handlar som jag gör. Vad jag vill, det gör jag inte, men det jag avskyr, det gör jag. Om jag nu inte vill detta som jag gör, så ger jag lagen rätt och vet att den är god. Men nu är det ju inte längre jag som gör detta, utan synden som bor i mig. Jag vet ju, att det inom mig — jag menar: i mitt kött — inte bor något gott. Viljan finns nog hos mig, men inte förmågan att göra det goda. Det goda som jag vill, det gör jag inte, utan det onda som jag inte vill, det gör jag. Om det alltså är så med mig, att jag gör det som jag inte vill, så är det inte längre jag som handlar, utan synden som bor i mig. Alltså finner jag den lagen hos mig som vill göra det goda, att det onda alltid finns hos mig. Till min invärtes människa har jag min glädje i Guds lag, men jag ser en annan lag i mina lemmar. Den för krig mot den lag som är i min håg. Den gör mig till fånge under den syndens lag som finns i mina lemmar.

Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp? Gud vare tack, genom Jesus Kristus vår Herre!

Alltså: Sådan jag är i mig själv, tjänar jag visserligen med min håg Guds lag, men med köttet tjänar jag syndens lag.

Kommentar

Paulus fortsätter att säga ”jag”, men nu övergår han till att tala i presens, alltså om något som sker nu och gäller i denna stund. Det har väckt undran, och man har frågat, om detta som Paulus här talar om inte måste gälla tiden före hans omvändelse. Så mycket är tydligt, att Paulus menar, att det han här säger gäller både honom själv och oss andra. Han skildrar in ett privat problem utan ett allmänmänskligt. Men vem är det han talar om? Den omvända eller den oomvända?

Paulus ger själv svaret i den sammanfattande slutsatsen: ”Alltså: sådan jag är i mig själv…” Han skildrar oss kristna sådana vi är i oss själva, alltså om vi inte ägde tillgång till det som Kristus har gjort för oss. Det är inte en ogudaktig människa han skildrar. Tvärtom: det är en människa som av hjärtat vill göra Guds vilja, som har sin glädje i Guds lag och som har ”en inre människa” – ett uttryck som Paulus annars använder om den nya människan, den som växer till i kraft genom Anden (Ef 3:16) och som förnyas dag för dag, även om vår utvärtes människa förgås (2 Kor 4:16). Vad han här skildrar, är den smärtsamma erfarenhet som en människa får göra, som verkligen bjuder till att ”bli kristen på allvar” i övertygelsen att det måste gå att utrota allt ont också ur hjärtat. Då visar det sig nämligen, att det finns något i själva vår natur, som viljan icke råår på. De yttre gärningarna kan man någorlunda kontrollera, men sin fördärvade natur kan man inte förvandla. När Paulus säger att ”det onda som jag inte vill, det gör jag”, tänker han knappast på sådant som stölder, medvetna lögnar, ovettheter, ohederliga affärer. Sådant gör en kristen inte, och de som gör sådant skall inte få ärva Guds rike. Det säger Paulus med stor skärpa i flera sammanhang. Men här gäller det sådant som att avundas, att tycka illa om somliga människor, att känna skadeglädje eller lust att ge igen, att bli besviken över uteblivet beröm. Hur mycket man än avskyr sådant, så finns det där ändå. Det beror på den ”syndens lag som är i mina lemmar”. Paulus har också andra namn på samma sak: köttet, den gamla människan, syndakroppen. Därför att detta finns i själva min natur, är jag ”såld åt synden”, en hård herre som håller mig i sitt grepp. I det föregående kapitlet skildrade Paulus, hur jag blir friköpt av Kristus och får en ny herre. Synden skall inte längre råda över mig. Men den finns kvar i min natur, och därför blir det en ständig kamp, när jag vill göra det goda. Där finns alltid något som hindrar. Paulus säger i Galaterbrevet (5:17): ”Köttets begär står i motsats till Anden, och Anden till köttet. De båda ligger i strid med varandra för att hindra er att göra det ni vill.” Därför blir heller aldrig våra gärningar fullkomliga, sådana de är i sig själva. Där finns alltid något spår kvar av köttets motstånd, något som inte blev så som vi vill. Även hos en kristen finns det något som inte vill lyda Gud. Även om man säger nej till det, tar avstånd från det och avskyr det, så finns det där ändå som ett verksamt hinder. En kristen kan säga: ”Detta är inte jag. Denna vilja har jag sagt nej till.” Ändå finns den där, som ett stycke av min natur och mig själv. ”Sådan jag är i mig själv” är jag därför hopplöst förlorad. Men nu finns det något utanför mig själv, något som Kristus gjort, som förändrar hela min situation.

Den bild av en kristen, som Paulus ger i detta avsnitt, är alltså icke den fullständiga bilden. Lagg märke till att Paulus säger: ”Jag vet att det inom mig - jag menar: i mitt kött – inte bor något gott.” Detta är bilden av en kristen ”sådan jag är i mig själv”. Men här fattas ännu det viktigaste. Det finns något utanför mig själv, som räddar mig: den Herre som har dött för mig. Han kan med sin Ande ta sin boning i mig – och då kan jag naturligtvis säga att det finns något gott i mig.

Paulus slutar med ett nödrop och ett tack. Vem skall frälsa mig arma människa från denna dödens kropp? Paulus vet att det finns en utväg – bara en: genom Jesus Kristus. Den slutliga befrielsen kommer inte förrän i döden. Så länge livet varar, får jag fortsätta kampen med min gamla människa. Men den förs redan nu på nya villkor – tack vare Kristus. Paulus övergår nu till det temat.

Copyrightregler:

Bo Giertz är upphovsman till såväl översättning som kommentar, Nedladdning och utskrift av såväl översättning som kommentar får endast ske för personligt bruk, All övrig användning av såväl översättning som kommentar måste godkännas av rättsinnehavarna samt Stiftelsen bibelskolan.com åtar sig att förmedla eventuella förfrågningar om vidare användning av översättning och/eller kommentar till rättsinnehavarna.

REGISTER:Nya Testamentet Romarbrevet